

Tình Trời Bao Dung

Lữ Hành

"Có lối thoát nào cho những bước chân một thời lâm lữ ?
Có cứu cánh nào cho những kẻ đã một lần đi hoang ?
Có tình yêu nào đủ sức xóa tan mọi tội lỗi ?
Nếu không phải tình Trời bao dung..."

Lạy Chúa ! Thân phận con ví như loài sâu nhỏ,
nằm khép mình trong đám lá xanh non,
nhìn trời đất xoay tròn theo năm tháng...
phận con đây chỉ mấy khắc vắn dài,
Ngài thấu chăng nỗi lòng sâu khôn vơi ?
Con đeo mang từ khi còn thơ dại,
Đến bạc đầu, còn vác nặng trên vai..."

1. Ngõ tối nào còn in hằn bao năm, vết tích tội
2. Đã thấy phận người như loài sâu non, vô duyên bạc
3. Thánh giá nào Ngài thương dành cho con ? Lối đến đời

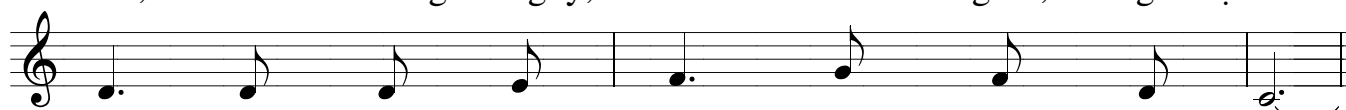
đời con người say đắm ? Dấu chân lạc đường hằn sâu năm
phận im nằm trong lá, tháng trôi ngày tàn, nào đâu hay
Sợ xin chỉ cho con. Con xin trọn đời lần theo chân

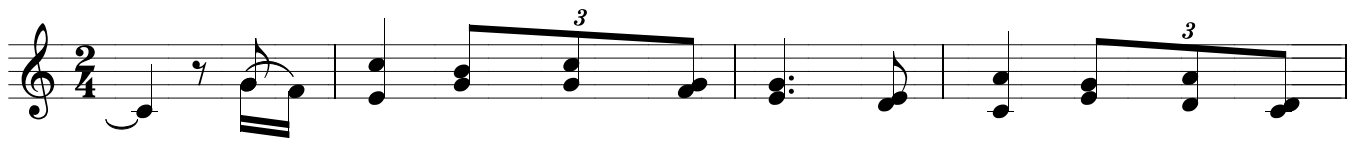
tháng chưa hết nhạt nhòa. Bóng Chúa dịu hiền chờ con quay
biết số kiếp phận mình. Những vết tội tình một thời lâm
Chúa dang hiến cuộc đời. Trăm nỗi lòng sâu nào ai hiểu

bước, thoảng gió chiều chiều mờ trong sương giá, thương chờ con
lữ con vác mệt nhọc, nguyện xin thương đến, thôi này con
thấu, chất chứa ngàn ngày, hồn con chôn giấu, dang trọn nơi

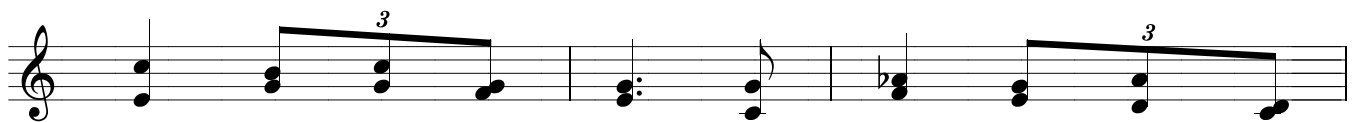
về Ngài hằng thao thức ngóng trông tháng ngày.
về, về nhà yêu dấu Chúa đang mong chờ.
Ngài, để lòng yên náu sống trong tình Ngài.

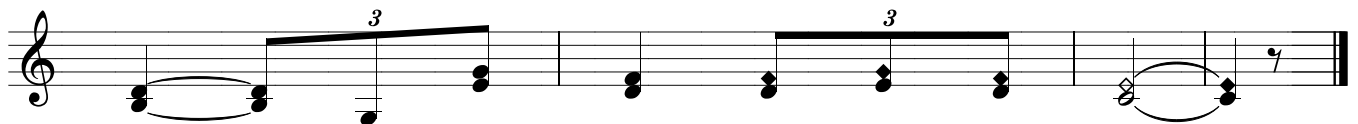
ĐK. Hồn ai đang vương bụi đời, hồn ai mắt ngấn lệ

sâu, mau lắng nghe, mau lắng nghe. Tình

Chúa thao thức gọi mời : "Con hãy quay bước trở

về, để sống trong tình Chúa miên trường.